Lietas Nr. 11096195111
Lietas arhīva Nr. K28-0378-13/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2013.gada 8.oktobrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa:

Tiesnesis J. Stūrmanis

piedaloties prokuroram S. Aleksejevam,

zvērinātai advokātei B. Kellei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 116. pantā.

Pārbaudījusi un novērtējusi tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, tiesa

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/ izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavība).

Tā, /pers. A/ laikā posmā no 2011.gada 4.jūlija pulksten 22:30 līdz 2011.gada 5.jūlija pulksten 00:00, būdama alkohola ietekmē, atrodoties savā dzīvesvietā /adrese/, sadzīves strīda laikā, ar mērķi izdarīt /pers. B/, dzim./Gads/.g. tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību), brīdī, kad /pers. B/ atrodoties istabā, turēja rokā nazi, /pers. A/ ar roku saķēra nazi, izrāva nazi no /pers. B/ rokas. Tālāk /pers. A/ turot rokā nazi, iedūra ar to /pers. B/ krūšu kurvja kreisajā pusē, kā rezultātā /pers. B/, dzim. /Gads/.g. ieguva sekojošus miesas bojājumus : akls durti -griezts ievainojums ar mīksto audu, sirds somiņas un sirds bojājumiem, kuru pavadīja masīva asiņošana kreisā pleiras dobumā, iekšējo orgānu mazasinība un šoka stāvoklis. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā atbilst smagiem miesas bojājumiem, kā bīstamiem dzīvībai, kuri atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos 2011.g.5.jūlijā.

Ar savam darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 116.pantā.

Tiesas sēdē apsūdzētā savu vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 116. pantā, neatzina.

Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētās vaina izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 116. panta ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību un apsūdzētās versiju savai aizstāvībai, un proti.

No cietušās pārstāves /pers. C/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka viņa ir /pers. B/ māsa. Par notikušo liecināt neko nevar, tikai var sniegt informāciju par brāli, kā labu cilvēku, kurš pret viņu nekad nav bijis agresīvs, ar vārdiem draudēt varējis, bet neko vairāk, jo bijis samērā miermīlīgas dabas cilvēks, kuram pat ienaidnieku nav.

No liecinieka /pers. D/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka 2011.gada 5.jūlija rītā gājis uz darbu un nama pagalmā ieraudzījis apsūdzēto, kura bijusi satraukta un pateikusi, ka /pers. B/ nogalināts. Pēc tā viņi kopā aizgājuši pie /pers. E/ un paņēma no tā mobilo telefonu, pēc kā liecinieks pazvanījis policijai un paziņojis par notikušo. Apsūdzētā neesot varējusi sakarīgi runāt, tāpēc liecinieks pats runāja ar policiju. Pēc tā aizgājuši uz dzīvokli, kur liecinieks ieraudzījis mirušo un uzreiz izgājis koridorā, kur sagaidījis policijas darbiniekus, bet apsūdzētā kaut kur pazudusi, jo kad atbrauca policija, liecinieks bijis viens pie dzīvokļa.

No liecinieces /pers. F/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām secināms, ka viņa ir /pers. B/ un apsūdzētās draudzene un 2011. gada 3. jūlijā bija ciemos pie /pers. B/, kopā ar viņu un apsūdzēto lietoja alkoholu un tajā laikā starp apsūdzēto un /pers. B/ izcēlies strīds, /pers. B/ esot sācis žņaugt apsūdzēto, ko lieciniece nav pieļāvusi un kopā ar apsūdzēto pēc šī konflikta aizbraukusi uz Jūrmalu, kur turpinājuši lietot alkoholu, bet /pers. B/ palicis dzīvoklī. Otrā rītā /pers. B/ atbraucis uz Jūrmalu meklēt apsūdzēto, bet apsūdzētās vairs tur nav bijis.

Lieciniece var stāstīt, ka /pers. A/ gribēja šķirties no /pers. B/, jo viņš nestrādāja un dzīvoja uz apsūdzētās rēķina, kā arī lietoja alkoholu, taču /pers. B/ nav vēlējies šķirties.

No liecinieces /pers. H/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām secināms, ka viņa strādā par sētnieci namam, kurā dzīvoja apsūdzētā ar /pers. B/, var stāstīt, ka apsūdzētā ar /pers. B/ bieži lietoja alkoholu, strīdējās un 2011. gada 5. jūlija rītā, precīzi cikos neatceras, domā, ka ap kādiem septiņiem, lieciniece, no rīta pamanījusi, ka pie apsūdzētās dzīvokļa logiem mētājas mantas, apsūdzētā ar kaut kādiem cilvēkiem sēdējusi uz soliņa bērnu spēļu laukumā. Lieciniece apsūdzētajai pateikusi, lai tā savāc izmestās mantas, uz ko apsūdzētā mierīgā tonī pateikusi, ka savāks. Vai apsūdzētā bija reibuma stāvoklī nezin teikt, esot runājusi adekvāti, kā arī nav bijusi satraukta. Ar kādiem cilvēkiem sēdējusi uz soliņa nezin, jo nepētīja tos, neatceras arī precīzi cik vēl cilvēku tur bija.

No liecinieka /pers. I/ tiesas sēdē sniegtajām liecībām secināms, ka viņš 2011. gada 4. jūlija vakarā ap plkst. 22.00, /adrese/, pie astotā korpusa satika /pers. B/, kurš bija stiprā alkohola reibumā un palīdzēja tam nokļūt līdz mājām, taču dzīvoklī /pers. B/ neiegāja, palika sēžam uz trepēm, jo dzīvokļa durvis neviens vaļā nevēra. Liecinieks atstāja /pers. B/ tur un devās projām, otrā dienā uzzinājis, ka /pers. B/ nogalināts. Strīdus starp apsūdzēto un /pers. B/ nav redzējis.

Liecinieks /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka 2011. gada 4. jūlija vakarā ap plkst. 20.00 uz ielas saticis /pers. B/, kurš bija iedzēris, parunāja un devās savās darīšanās. Nākošajā dienā no rīta, ieraudzījis, ka pie /pers. B/ dzīvokļa logiem mētājas mantas, un pie kāpņu telpas durvīm saticis apsūdzēto, ar kuru kopā aizgājuši uz bāru, tur apsūdzētā nopirkusi viņam kausu alus un degvīnu, pēc tam uz ielas to kopā dzēruši. Jautājis, kas noticis, uz ko apsūdzētā teikusi, ka viss kārtībā, nav viņa darīšanas. Uz jautājumu, kā /pers. B/ iet, atbildējusi, ka liecinieks varot aiziet uz dzīvokli un apskatīties, taču liecinieks nav gājis. Apsūdzētā esot bijusi mierīga, runājusi adekvāti. /pers. B/ esot bijis labs cilvēks, ienaidnieku tam nav bijis. Pēc alkohola lietošanas apsūdzētā esot devusies uz savu vecāku mājām. Liecinieks devies uz savām mājām, aizmidzis, tad pamodies un izdomājis atkal uzlāpīt paģiras, tāpēc devies uz Riekstu ielu, kur dzīvo apsūdzētās vecāki, kur to aizturējuši policijas darbinieki.

Lieciniece /pers. M/ tiesas sēdē liecināja, ka 2011. gada 5. jūlija rītā ap pulksten 06.00 pie viņas atnākusi apsūdzētā, kura ir lieciniece māsīca un pateikusi, ka pamodusies no rīta un ieraudzījusi, ka /pers. B/ ir asiņains, miris, neatceroties, kas noticis. Apsūdzētā tā arī nav vairs prom gājusi, nedēļu nodzīvojusi pie liecinieces, pārdzīvojusi par notikušo un pēc tam aizgājusi uz policiju, lai atzītos, ka viņa nogalināja /pers. B/, jo neesot varējusi izturēt pārdzīvojumus. Lieciniece par notikušo neko vairs nezin.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas liecinieka /pers. N/ liecības, kurās viņš 2011. gada 5. jūlijā liecina, ka dzīvo kaimiņu dzīvoklī ar /pers. A/ un /pers. B/, kuri visu laiku skandalējot. Tā 2011. gada 4. jūlija vakarā ap pulksten 22.00 sieviete sākusi bļaut, un pēc pusstundas esot dzīvoklī ielaidusi /pers. B/ un līdz kādiem 00.00 dzīvoklī notikusi bļaušana un skandāli. Pēc pusnakts iestājies klusums. Mantas no kaimiņu dzīvokļa esot izmestas 2011. gada 4. jūlija pievakarē.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas liecinieka /pers. O/ liecības, kurās viņš 2011. gada 5. jūlijā liecina, ka 2011. gada 4. jūlijā ap pulksten 22.00, pa logu, redzējis kā /pers. I/ ved mājās /pers. B/, kurš esot bijis stiprā alkohola reibumā, ievedis to kāpņu telpā, vairs neko nav redzējis.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas liecinieka /pers. E/ liecības, kurās viņš 2011. gada 26. jūlijā liecina, ka ir /pers. A/ un /pers. B/ paziņa un 2011. gada 4. jūlijā ap plkst. 20.00 pie viņa atnāca /pers. A/ un viņi kopā lietoja alkoholu, pēc tam ap 21.00 pa logu iekāpa /pers. B/ un viņi jau trijatā līdz kādiem 22.00 lietoja alkoholu, gan /pers. A/, gan /pers. B/, kad atnākuši, esot bijuši normālā stāvoklī. Apsūdzētā un /pers. B/ aizgājuši kopā. Otrā rītā 2011. gada 5. jūlijā ap pulksten 09.00. pie viņa atnākusi /pers. A/ un /pers. D/, /pers. A/ paskaidrojusi, ka mājās guļ mirušais /pers. B/ un vajag izsaukt policiju. Policijai zvanīja /pers. R/, jo /pers. A/ esot bijusi satraukta, pēc kā /pers. R/ un /pers. A/ aizgāja.

No notikuma vietas /adrese/ apskates protokola redzams, ka /pers. B/ līķis atrodas istabā, sēdus stāvoklī pie dīvāna, uz dīvāna, aiz līķa atrodas nazis makstī un vada gabals, savukārt virtuvē uz galda atrodas naža rokturis, bet naža asmens atrodas dzīvokļa koridorā (l.sēj. l.l.3-5).

No līķa apskates protokola un fototabulas redzams, ka /pers. B/ līķis ir sēdus pozā, tam ir viena dūriena pēdas sirds rajonā, ap līķi izplūdušas asinis (l.sēj. l.l. 6-8,9-22);

No Eksperta atzinuma (līķa ekspertīze) Nr.550, redzams, ka /pers. B/ nāve ir vardarbīga un iestājusies no akli-griezta ievainojuma krūšu kurvja kreisajā pusē, sirds ievainojuma, kurus pavadīja masīva asiņošana. Brūces kanāla garums 12-13 cm, līķa asinīs konstatētas 3,68 promiles etilspirta (l.sēj. l.l. 35-38).

No papildus Eksperta atzinuma Nr. 6-p (līķa papildus ekspertīze), redzams, ka /pers. B/ nāve iestājās īsā laika periodā (minūšu, desmit minūšu laikā), kā arī miesas bojājumu nodarīšanas laikā cietušais bija vērsts pret uzbrucēju ar krūšu kurvja priekšējo virsmu un varēja būt jebkurā stāvoklī (stāvus, sēdus, guļus uz muguras) (2.sēj. l.l. 20).

No T-krekla, sporta šortu, apakšbikšu, sporta kurpju izņemšanu un to apskates protokola, no kuras redzams, ka uz mantām, izņemot kurpes, ir sarkani brūnas vielas traipi (l.sēj. l.l. 65, 68-69)

No melnas krāsas virsjakas, atslēgas ar piekariņu izņemšanas protokola un to apskates protokola redzams, ka uz tiem nav konstatēti asinīm līdzīgi traipi (l.sēj. l.l. 71,74).

No džempera un pus bikšu izņemšanas protokola un to apskates protokola redzams, ka uz tiem nav konstatēti asinīm līdzīgi traipi (l.sēj. l.l. 73, 74).

No Eksperta atzinuma (Lietisko pierādījumu ekspertīze) Nr. 93 redzams, ka uz naža asmens, kurš izņemts notikuma vietā, koridorā atrastas cilvēka asinis, kas pieder 0 grupai, kas neizslēdz asins rašanās iespēju no /pers. B/, jo viņa asinis arī pieder 0 grupai (l.sēj. l.l.110-112).

No Ekspertu atzinuma par kompleksās (daktiloskopiskās un auksto ieroču) ekspertīzes veikšanu (komisijas daktiloskopiskā ekspertīze) Nr. 1112639/1112640/1113474/1113475 redzams, ka uz notikuma vietā izņemtā naža asmens pirkstu nospiedumu pēdas nav konstatētas, arī uz naža spala pirkstu nospiedumu nav atrasti, uz virtuvē izņemtas lielas stikla glāzes konstatēti pirkstu nospiedumi, kuri nepieder ne apsūdzētajai, ne /pers. B/ (l.sēj. l.l.117-122,123).

No Eksperta atzinuma par bioloģiskās DNS ekspertīzes veikšanu Nr. 1111319, redzams, ka uz notikuma vietā izņemtajiem izsmēķiem konstatēts /pers. A/ bioloģiskais materiāls, uz citiem izsmēķiem sievietes, gan vīrieša personu bioloģiskais materiāls (l.sēj. l.l..134-135).

No /pers. A/ iesnieguma redzams, ka viņa pašrocīgi uzrakstījusi savu liecību par to, ka starp viņu un /pers. B/ noticis konflikts, viņš sācis lauzt mēbeles, sist, žņaugt viņu, pēc kā paņēmis nazi, taču /pers. A/ to izrāvusi no rokām un iedūrusi /pers. B/ sirds rajonā, pēc kā viņai iestājies šoks, viņa izskrējusi no dzīvokļa, vainu atzīst (l.sēj. 1.1.139-140).

No /pers. A/ liecību pārbaudes uz vietas, no kurām redzams, kā viņa norāda vietu, kur atradās /pers. B/, kad viņa tam iedūra ar nazi (l.sēj. l.l.150,152-155).

No protokola par naža uzrādīšanu atpazīšanai /pers. A/, redzams, ka tā atpazīst notikuma vietā izņemto nazi un spalu, kā nazi ar kuru iedūra /pers. B/ (l.sēj. l.l.169).

No Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes Atzinuma Nr. 641/2011 redzams, ka /pers. A/ nozieguma izdarīšanas laikā ar psihisku slimību neslimoja, varēja savas darbības vadīt, kas atbilst juridiskam kritērijam- pieskaitāms. Pašlaik ar psihisku slimību neslimo, bet viņai ir konstatējama alkohola kaitējoši pārmērīga lietošana (l.sēj. l.l. 200-203).

No Eksperta atzinuma (lietisko pierādījumu ekspertīze) Nr. 81, redzams, ka /pers. B/ iedurts ar notikuma vietā izņemto nazi (l.sēj. l.l. 234-235,236).

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ piekrita sniegt liecību un paskaidroja, ka savu vainu izvirzītajā apsūdzībā neatzīst un liecināja, ka 2011.gada 3.jūlijā, viņai bija darba diena. Viņa tai laikā strādāja „/Darba vieta/" par pavāru. Ar pēdējo elektrisko vilcienu ap pulksten 23:00 viņa atbrauca līdz Zasulauka dzelzceļa stacijai. Pie stacijas viņu jau gaidīja ar automašīnu viņas paziņa /pers. F/, /Pers. G/ un /pers. B/. No Zasulauka stacijas viņi aizbrauca uz dzīvokli, kur viņi - /pers. A/ un /pers. B/ dzīvoja /adrese A/. /pers. A/, Vita un/Pers. R/dzēra alu, iedzēra pa glāzei. /Pers. G/nedzēra, jo bija pie stūres. /Pers. R/bez iemesla pienāca pie /pers. A/, saķēra ar rokām pie rīkles un sāka žņaugt, nogāza viņu uz dīvāna. Viņš pateica, ka viņam nepatīk /pers. A/ nakts darbs. Iļja un Vita atvilka /Pers. R/ no /pers. A/, pēc tam viņi (/pers. A/, Iļja un Vita) aizbrauca uz Jūrmalu, /Pers. R/palika dzīvoklī. Jūrmalā viņi aizgāja uz Lielupi, tur sēdēja un dzēra alkoholiskos dzērienus.

/pers. A/ ieradās mājās /adrese/, /Pers. R/mājās nebija. Mājās viņa pabija kādas 10 minūtes, pēc tam izgāja no dzīvokļa, aizslēdza durvis. /pers. A/ aizgāja pie paziņas - /pers. E/, kurš dzīvo netālu, kādus 200-300 metrus no mājas, kur /pers. A/ dzīvoja ar /Pers. R/, 2-3 minūšu gājumā, viņa dzīvoklis atrodas 1.stāvā. Viņi runāja un dzēra degvīnu. Precīzi neatceras, bet varbūt pēc 1 stundas logā parādījās Romāns, viņš ierāpās pa logu. Sāka pārmest /pers. A/, uz kurieni viņa esot aizbraukusi un ko viņa dara /pers. E/ dzīvoklī. Viņi izdzēra alkoholu un aizgāja mājās. Viņi ar /Pers. R/ ieradās mājās /adrese/. /pers. A/ ieraudzīja, ka dzīvoklī nav televizora, divu krēslu. /pers. A/ pajautāja /Pers. R/, kur ir šīs mantas, sākās skandāls, viņi kliedza viens uz otru. /pers. A/ atceras, ka /Pers. R/apmētāja viņu ar medību nažiem, viņa gribēja izskriet no dzīvokļa, bet nepaspēja, atceras, ka meta viņam ar mobilo telefonu, tas viss notika istabā. Atceras, viņš aizskrēja uz virtuvi pēc naža, atgriezās ar nazi, viņam rokās bija „Fiskars" markas nazis, kas ir lielākais nazis viņai mājās virtuvē. Ar šo nazi rokā Romāns centās viņai iedurt. /pers. A/ neatceras, kas notika tālāk un kā viņa izrāvanazi /Pers. R/, kā viņa iedūra Romānam. /pers. A/ attapās uz soliņa ārā bērnu rotaļlaukumā. Kad attapās ārā, uzkāpa 4.stāvā, kurā atrodas viņu dzīvoklis. Ieejas durvis bija atvērtas, viņa iegāja dzīvoklī, istabā ieraudzīja, ka/Pers. R/ sēž uz grīdas pie dīvāna, tur roku pie krūtīm, bet uz paklāja ir asinis. /pers. A/ sāka kliegt un aizskrēja. Uzreiz netālu no mājas viņa satika /pers.

K/, kuram pateica par notikušo, lūdza izsaukt policiju. Blakus tai vietai, kur viņa bija, ir alus bārs, kāds iedeva viņai alu. Pēc tam viņa aizskrēja pie vecākiem, viņi dzīvo/Adrese/, pēc tam aizskrēja pie tantes, kā skrēja, neatceras. Tante iedeva viņai tableti, /pers. A/ iemiga. Kurš izsauca policiju, neatceras. No izmeklētāja zina, ka policiju ir izsaucis /pers G./pa /pers. E/ telefonu. Ar /Pers. R/viņa nodzīvoja apmēram 6 gadus, pēdējā laikā viņš bieži ir apmētājis /pers. A/ ar nažiem, fiziski iespaidojis, bijuši pastāvīgi skandāli.

Izvērtējot augstāk minētos pierādījumus kopumā ar visiem lietas materiāliem, tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /pers. A/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu unkvalificētu tās pēc Krimināllikuma 116. panta, konstatējot,ka /pers. A/ nogalinājusi /pers. B/, izdarīja to tīši, proti, vienu reizi ar virtuves nazi iedurot to aptuveni 12-13 centimetrus dziļi sirds rajonā, krūšu kurvja kreisajā pusē, apzināti pieļaujot smagu dzīvībai bīstamu miesas bojājumu nodarīšanu. Pie iepriekšminētajiem apstākļiem un ņemot vērā arī apsūdzētās attieksmi pret sekām, neziņojot par notikušo mediķiem, necenšoties saukt palīdzību, tiesa uzskata, ka apsūdzētajai jāatbild par veikto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa uzskata, ka nav šaubu par to, ka eksperta atzinumā konstatētos smagos dzīvībai bīstamos miesas bojājumus /pers. B/ nodarīja tieši /pers. A/, kā arī nav šaubu, ka /pers. A/ nogalinājusi /pers. B/, iedurot tam ar virtuves nazi vienu reizi krūšu kurvja kreisajā pusē, sirds rajonā, trāpot sirdī. Minēto apstiprina liecinieku /pers. E/, /pers. K/, /pers. N/, /pers. D/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. O/ konsekventās liecības, no kurām izriet, ka 2011. gada 4. jūlija vakarā pēc kopīgas alkohola lietošanas ar /pers. E/ apsūdzētā un /pers. B/ devās mājās, taču mājās pirmā nokļuvusi apsūdzētā un /pers. I/ ap 22.00 /pers. B/ aizvedis uz mājām, jo viņš pats bijis tā piedzēries, ka slikti pārvietojās. To, pa logu, redzējis /pers. O/. Pēc kā strīds starp apsūdzēto un /pers. B/ sācies jau /pers. B/ atrodoties kāpņu telpā, pēc kā apsūdzētā /pers. B/ ielaidusi dzīvoklī, kur strīds turpinājies vēl aptuveni līdz pusnaktij, ko apstiprina liecinieka /pers. N/ liecības.

Tiesa tic /pers. A/ liecībām par to, ka viņa ar /pers. B/ 2011. gada 4. jūlija vakarā strīdējusies, vēlējusies, lai viņš aiziet prom, taču netic /pers. A/ liecībām, ka /pers. B/ to fiziski iespaidojis, metis tai ar nažiem, no kuriem tā, stāvot pie skapja, kur arī atradies logs, izvairījusies, bet /pers. B/ nažus ņēmis no skapīša otrā istabas galā, kas atrodas netālu no dīvāna. Šādu secinājumu, neticēt šīm apsūdzētās liecībām, tiesa izdara no notikuma vietas apskates protokola un tam pievienotās shēmas un fototabulas, no kuriem redzams, ka nazis, ar kuru it kā /pers. B/ metis apsūdzētajai atrodas makstī un uz dīvāna, aiz muguras /pers. B/ līķim, kas liecina, ka tas nav mests, jo apsūdzētā liecināja, ka nazi tas metis uz skapja pusi, kas ir pretī dīvānam, uz kura apskates laikā redzams nazis.

Tāpat tiesa netic /pers. A/ liecībām, ka /pers. B/ ātri aizskrējis no istabas uz virtuvi, kur no virtuves galda atvilktnes paņēmis virtuves nazi „ Fiskars" un /pers. A/ nav paspējusi izbēgt no istabas. Tiesa ņem vērā to, ka līķa asinīs konstatēts 3,68 promiles etilspirta, ka /pers. I/ palīdzējis /pers. B/ aiziet līdz mājām, kas liecina par to, ka /pers. B/ nevarēja ātri pārvietoties, jo atradās stiprā alkohola reibuma stāvoklī, nevarēja ātri atvērt virtuves galda atvilkni, paņemt nazi un ātri nokļūt no virtuves līdz istabai.

/pers. A/ tiesas sēdē liecina, ka atradusies pie skapja, pie istabas loga un /pers. B/ ar nazi devies tās virzienā pēc kā viņa izrāvusi tam no rokām nazi un tad tās atmiņa pazudusi, kā dūrusi neatceras.

Tiesa šādām apsūdzētās liecībām netic, jo /pers. B/ līķis atrodas pretējā istabas galā, pie dīvāna un asins pēdas istabā nav konstatētas, kas liecina par to, ka /pers. B/ ir iedurts tad, kad tas atradies vietā, kur konstatēts līķis, ja dūrienu viņš būtu saņēmis citā vietā un pēc dūriena būtu pārvietojies pa istabu, tad notikuma vietā būtu atrodamas asins pēdas, tāpēc, ka no eksperta atzinuma Nr.550 redzams, ka ievainojumu pavadīja masīva asiņošana.

Tiesa netic arī tam, ka /pers. A/ izrāvusi /pers. B/ no rokas virtuves nazi, kuram ir garš asmens, taču neliels spals, jo uz /pers. A/ rokām nekādas griezumu pēdas nav konstatētas, bet izraut no rokām šāda veida nazi, lai negūtu griezumus rokās, nav iespējams, tāpēc tiesa uzskata, ka nazis nemaz nav bijis /pers. B/ rokās, tam lietā pierādījumu nav. Tiesa ņem vērā arī to faktu, ka naža rokturis notikuma vietas apskates laikā atrasts virtuvē uz galda un uz tā nekādu pēdu nav, kas, pēc tiesas ieskata, liecina par to, ka apsūdzētā

naža rokturi nomazgājusi un nolauzusi to no asmens, tiesai nesaprotamu motīvu vadīta.

Apsūdzētā liecina, ka nebūtu spējusi salauzt nazi, ka tam tai nepietiktu spēka, taču tiesa konstatē, ka 2011. gada 11. jūlija nopratināšanas protokolā /pers. A/ liecina, ka /pers. B/ paņēmis lielu virtuves nazi, kurš ir vecs un tā melnais spals aptīts ar izolācijas lenti. Tādejādi tiesa secina, ka šim nazim spals jau iespējams bijis ielauzts, tāpēc tas bijis aptīts ar izolācijas lenti un /pers. A/ nebija grūtību to salauzt, bet pat, ja tā spals nebija ielauzts, tad tiesa ņem vērā, ka tas ir no plastmasas un tā salaušanai liels spēks nav nepieciešams.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā pēc dūriena izdarīšanas ir kritusi panikā, iespējams tai iestājies šoks, jo cilvēku līdz šim viņa nebija nogalinājusi, un tāpēc viņa centusies slēpt nozieguma pēdas pēc savas saprašanas, salauzusi nazi, tā rokturi notīrījusi, asmeni nometusi dzīvokļa koridorā.

Tiesa kritiski vērtē apsūdzētās liecības, kurās tā norāda, ka neko neatceras pēc tā, kad /pers. B/ paņēmis nazi un teicis, ka viņu nogalinās, tiesa uzskata, ka liecības viņa nevēlas sniegt, lai nenonāktu kādās pretrunās un izvēlas vienkāršāko aizstāvības veidu, liecību nesniegšanu.

Tiesa netic apsūdzētās liecībām par to, ka /pers. B/ to fiziski iespaidojis, sitis, žņaudzis, jo no 2011. gada 12. jūlija eksperta atzinuma Nr.18-1744 redzams, ka /pers. A/ konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi.

Tiesa uzskata, ja /pers. B/ patiesi būtu sitis un žņaudzis apsūdzēto 2011. gada 4. jūlija vakarā, tad 2012. gada 12. jūlijā eksperts to būtu secinājis un nebūtu norādījis uz to, ka apsūdzētajai ir maznozīmīgi miesas bojājumi, nobrāzumi un asinsizplūdums uz kakla virsmām, labā apakšdelma sasitums ar nobrāzumiem un ādas skrambas. Tiesa uzskata, ka šādu maznozīmīgu miesas bojājumu konstatēšana apsūdzētajai, neļauj tiesai konstatēt, ka apsūdzētā tikusi sista, žņaugta un tai nekas cits nav atlicis, kā aizsardzības nolūkos nodarīt miesas bojājumus /pers. B/.

Tiesa ņem vērā, ka izdarīts viens naža dūriens /pers. B/ sirds rajonā, ārstu palīdzību, vai kādu citu personu palīdzību apsūdzētā nav meklējusi, 2011. gada 5. jūlija rītā bijusi mierīga, kopā ar citiem lietojusi alkoholiskos dzērienus, pēc kā noslēpusies pie radiniekiem. Šāda apsūdzētās rīcība nostiprina tiesas pārliecību par apsūdzētās vainu tai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa tic /pers. K/ liecībām, ka 2011. gada 5. jūlija rītā viņš pie kāpņu telpas sastapis /pers. A/ un kopā devušies iedzert, un apsūdzētā bijusi mierīga, nesatraukta, jo arī lieciniece /pers. H/ liecina, ka 2011. gada 5. jūlija rītā redzējusi apsūdzēto un viņa izturējusies mierīgi, adekvāti runājusi. Tiesai netika iesniegti pierādījumi par liecinieka vēlmi apmelot apsūdzēto un viņš šajā lietā nav ieinteresēts slēpt patiesību.

Tas liecina tikai par to, ka 2011. gada 5. jūlija naktī /pers. A/ apzināti centusies slēpt nozieguma pēdas, maldināt izmeklēšanu, apzinājusies, ka /pers. B/ noslepkavots, faktiski to pati arī izdarījusi, jo nav pamata ticēt /pers. A/ apgalvojumam, ka neko neatceras, vai, ka nozieguma pēdas slēpis /pers. K/, jo tas ir pretrunā ar normāla cilvēka uztveri. Tiesa uzskata, ka sieviete, kura ar vīrieti kopā nodzīvojusi piecus gadus, vai jebkurš cits cilvēks, kurš aizstāvoties nodarījis miesas bojājumus citam cilvēkam, neņems un neslēps nozieguma pēdas, gluži pretēji, veiks visas darbības seku novēršanai, meklēs ārstu palīdzību. Tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ar ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu Nr. 641/2011 atzīta par pieskaitāmu, nozieguma izdarīšanas laikā ar psihisku slimību neslimoja, varēja savas darbības vadīt.

Apsūdzētās izvirzīto aizstāvības versiju tiesa vērtē kā sniegtu nolūkā sagrozīt faktiskos apstākļus un izvairīties no atbildības par veikto noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta piekto daļu, /pers. A/ pēc Krimināllikuma 116. panta izdarīja sevišķi smagu noziegumu.

Izanalizējot apsūdzētās /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņas personas kods /personas kods/, dzimusi /datums/, Rīgā, LR pilsone, neprecējusies, nestrādā, dzīvo /adrese/, agrāk nav sodīta, psihiatra uzskaitē nesastāv, narkologa uzskaitē nesastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par apsūdzētās /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ ir sodāma par noziedzīgo nodarījumu un pie soda noteikšanas ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgās personību, atbildību pastiprinošo apstākli un mīkstinošo apstākļu neesamību.

Ņemot vērā visu augstāk minēto, ievērojot Krimināllikuma 35. pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, tiesa uzskata, ka sods /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā, atbilstoši Krimināllikuma 116. panta sankcijai, tuvāk minimāli pieļaujamajam sodam, jo ņemama vērā /pers. A/ attieksme pret notikušo, to, ka uz policiju atzīties noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir nolēmusi aiziet pati. Tiesa uzskata, ka piemērojams arī papildsods- policijas kontrole.

Tiesa ņem vērā to, ka cietusī /pers. C/ līdz lietas iztiesāšanai pēc būtības ir saņēmusi valsts kompensāciju Ls 600 apmērā, kas viņai izmaksāta saskaņā ar likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 7.panta otrās daļas 1.punkta nosacījumiem, ka valsts kompensācija tiek izmaksāta 100 (simts) procentu apmērā no maksimālā valsts kompensācijas apmēra, ja iestājusies personas nāve, pamatojoties uz Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības administrācijas 2011.gada 7.oktobra lēmumu par valsts kompensāciju un 2011.gada 18.oktobra maksājuma uzdevumu Nr.KOM00308. (1.sējums 102.,104.lietas lapa)

Iztiesāšanā kaitējuma kompensāciju valsts interesēs Ls 600 apmērā pieteica un uzturēja prokurors, pamatojoties uz Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības administrācijas lūgumu sakarā ar cietušajai no valsts līdzekļiem izmaksāto valsts kompensāciju norādītajā apmērā.

Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka ir pamatota un no apsūdzētās /pers. A/ valsts labā piedzenama kompensācija Ls 600 apmērā.

Izlemjot jautājumu par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu, tiesa uzskata, ka nazi ar maksti, naža asmeni un naža spalu, mazu stikla glāzi, lielu stikla glāzi, šķiltavas, vadu, plastmasas pudeli-2.l., trī cigarešu paciņas, mobilo telefonu „Nokia", deviņus izsmēķus, /pers. A/ asins paraugu, t-kreklu , kas glabājas pie krimināllietas, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, ir jāiznīcina, bet mobilo telefonu „Motorolla", džinsu jaku, virsjaku, atslēgas ar piekariņu, džemperi rozā krāsā, zilas krāsas bikses jāuzskata par atdotiem to īpašniekiem.

Tiesas izmeklēšanā pēc tiesas norīkojuma /pers. A/ juridisko palīdzību sniedza zvērināta advokāte Baiba Kelle, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta otrās daļas nosacījumiem no valsts līdzekļiem izmaksājami Ls 100. Minētie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmās daļas nosacījumiem valsts labā piedzenami no apsūdzētās /pers. A/. Pamatojumu /pers. A/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85. pantu, tiesa nekonstatē.

/pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529. pantiem, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds

paredzēts Krimināllikuma 116.pantā un sodīt pēc norādītā panta ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem un policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem.

Soda izciešanu /pers. A/ sākt skaitīt no 2013. gada 8. oktobra.

Soda izciešanas termiņā /pers. A/, personas kods /personas kods/, ieskaitīt laiku, kas pavadīts iepriekšējā apcietinājumā no 2011. gada 11. jūlija līdz 2011. gada 13. jūlijam.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā grozīt uz apcietinājumu un apcietināt /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas sēžu zālē, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā drošības līdzekli apcietinājums, atcelt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij cietušajai /pers. C/ izmaksāto kompensāciju Ls 600 (seši simti latus).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij Ls 100 (viens simts latus) procesuālos izdevumus par advokāta darbu kriminālprocesā. Noteikt procesuālo izdevumu par advokāta sniegto juridisko palīdzību tiesas izmeklēšanā labprātīgas samaksas termiņu 30 (trīsdesmit) dienas no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas, šos izdevumus iemaksājot Valsts kases kontā: saņēmējs: Valsts kase, NMR90000050138, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300.

Lietiskos pierādījumus- nazi ar maksti, naža asmeni un naža spalu, mazu stikla glāzi, lielu stikla glāzi, šķiltavas, vadu, plastmasas pudeli-2.l., trī cigarešu paciņas, mobilo telefonu „Nokia", deviņus izsmēķus, /pers. A/ asins paraugu, t-kreklu , kas glabājas pie krimināllietas, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, iznīcināt, bet mobilo telefonu „Motorolla", džinsu jaku, virsjaku, atslēgas ar piekariņu, džemperi rozā krāsā, zilas krāsas bikses uzskatīt par atdotiem to īpašniekiem.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) dienu laikā no pilnā sprieduma pieejamības dienas – 2013.gada 22.oktobra, iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesai apelācijas sūdzību vai protestu.

Tiesnesis J. Stūrmanis